

[Johan Asmussen.]

tion, og så står der, at det drejer sig om servitutter, der hviler på de ejendomme i København, hvor de i § 1 nævnte kontorbygninger er beliggende. Jeg må indrømme, at jeg blev højt forbavset, da jeg første gang læste denne ganske mærkværdige form for betegnelse af en ejendom. Vi plejer, hvad enten det er skøder eller kontrakter eller lignende, at angive matrikelnumre, når vi taler om ejendomme. Det forekommer mig højt besynderligt, at man, når man skriver love og skal vedtage bestemmelser om ophævelse af servitutter på bestemte ejendomme, undlader at angive, hvad det er for matrikelnumre, man beskæftiger sig med. Jeg skal lade ligge, at man taler om „tinglyst“ i stedet for „tinglæst“, som det jo hed på det tidspunkt, da de pågældende servitutter blev pålagt.

Jeg finder, at dette er elementære mangler i lovteknisk henseende, men ikke kun af formel interesse. Det må være en reel interesse, at selve lovforslagets indhold og i hvert tilfælde bemærkningerne er af en så klar og umisforståelig karakter, at der ikke kan rettes nogen indvendinger på det punkt; men det kan der her.

Det, der foreligger, er altså to blankofuldmagter til indenrigsministeren dels til at kunne opføre en bygning — uden specifikation — dels til at kunne gennemføre en lige så uspecificeret ekspropriation af servitutrettigheder.

Lad mig gentage det, jeg sagde ved første behandling om, at vi naturligvis har den største sympati for selve Verdenssundhedsorganisationen. Vi har ikke noget som helst imod og finder det rigtigt, at landet skaffer en bygning til denne organisation. Jeg vil også gå så vidt som til at sige, at vi i mit parti godt kan se, at det vel ville kunne bringes ind under hensynet til almenvellet at hævde nødvendigheden af en bygning for en organisation som denne. Men jeg må bestride, at en ekspropriation er nødvendig for at nå dette formål. Der er intet som helst dokumenteret herom over for folketinget, og jeg kan ikke af udvalgsbetænkningen se, hvad det er, der måtte være blevet dokumenteret over for udvalget. Jeg må specielt bestride, at almenvellet skulle kræve den ekspropriation af servitutrettigheder, som vil blive nødvendig for at muliggøre yderligere be-

byggelse på netop dette sted, Scherfigsvej nr. 8 og 9 i København.

Hvad vil det i det hele taget sige, at almenvellet kræver noget? Ved fortolkningen af denne noget elastisk lydende bestemmelse i grundlovens § 73 skriver professor Alf Ross i „Statsretten“, side 569, følgende — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere nogle linjer fra dette værk —:

„For at få en vis specifik mening i udtalelsen, således at den ikke står ganske overflødig, må den læses med accenten på ordet „kræver“. Det betones herved, at ekspropriation i sig selv er et beklageligt indgreb i borgernes rettigheder og derfor kun bør finde sted, når indgrebet er virkelig påkrævet, ikke blot til en vis grad ønskeligt. Det er altså ikke nok, at indgrebet tjener et almennyttigt formål, det må tillige kræves, at dette formål ikke eller i hvert fald ikke lige så godt kan virkeliggøres uden at gøre dette indgreb.“

Jeg kan kun betragte det som et postulat, en påstand, som ikke er dokumenteret over for folketinget, at det formål, som tilstræbes, og som vi — lad det være sagt igen — også i mit parti har den største sympati for, ikke skulle kunne nås på anden måde og uden at gøre de indgreb i private borgeres rettigheder, som skal gøres på dette sted.

Ved første behandling blev der givet udtryk for tilsvarende tanker ikke alene fra det konservative folkepartis ordfører, men også på venstres vegne af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen. Vi hører nu — og man kan se det af udvalgsbetænkningen — at venstres repræsentanter i udvalget er blevet overbevist i anden retning, og det ser således ud til, at lovforslaget også kan forvente tilslutning fra venstre. Jeg er derfor nødt til at gå en lille smule nærmere ind på, hvad det egentlig er, der kan være foregået, som kan have ændret venstres stilling, og stille nogle spørgsmål i den forbindelse. Det er på 4 punkter, venstres udtalelser i betænkningen giver anledning til nogle bemærkninger.

For det første siges det på venstrerepræsentanternes vegne, at man på baggrund af de af ministeren givne oplysninger er af den opfattelse, at det ikke for tiden vil være muligt at anvise andet egnet område. Så vidt jeg forstod på det ærede medlem hr.